

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 qershor 2017
Nr. ref.:RK 1076/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI58/16

Parashtrues

**Kadri Emini
Skender Emini
Flamur Emini**

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 8/2016, të 26 janarit 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Kadri Emini, Skender Emini dhe Flamur Emini me banim në Komoran (në tekstin e mëtejshmë: parashtruesit e kërkesës), të cilët përfaqësohen nga Kadri Emini.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 8/2016, i 26 janarit 2016, të cilin parashtruesit e kanë pranuar më 10 shkurt 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar. Parashtruesit e kërkesës nuk kanë saktësuar se cila dispozitë kushtetuese mund të jetë shkelur.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 24 mars 2016, parashtruesit e dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 13 prill 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gérxhaliu-Krasniqi.
7. Më 13 qershor 2016, parashtruesit e dorëzuan në Gjykatë formularin e kërkesës.
8. Më 1 korrik 2016, Gjykata e informoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës, si dhe kërkoi nga parashtruesit që të dorëzojnë në Gjykatë Aktgjykimin P. nr. 1833/2013, të 22 gushtit 2014, të Gjykatës Themelore në Prishtinë si dhe Aktgjykimin PA1. nr. 175/2015, të 16 marsit 2015, të Gjykatës së Apelit të Kosovës. Të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një kopje të saj Gjykatës Supreme.
9. Më 11 korrik 2016, parashtruesit dorëzuan në Gjykatë dokumentet e kërkua.
10. Më 8 maj 2017, Kolegi shqyrtyes e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzéri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës

Përbledhja e fakteve

11. Më 16 gusht 2011, parashtruesit e kërkesës në njëren anë dhe në anën tjetër L. V. dhe R. V., si rezultat i një mosmarrëveshjeje që kanë pasur ndërmjet dy familjeve, ka ardhur deri te një konflikt fizik ndërmjet tyre.

12. Më 30 prill 2013, Prokuroria Themelore në Prishtinë, ka ngritur propozim aktakuzë ndaj parashtruesve të kërkesës dhe personave të tjerë, të përfshirë në konflikt.
13. Më 22 gusht 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë (Aktgjykimi P. nr. 1833/2013), shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës Skender Eminin, si dhe L. V. dhe R. V. për kryerjen e veprës penale në bashkëkryerje, nga nen 188 [Lëndim i Lehtë Trupor] të Kodit Penal të Republikës së Kosovës, duke i shqiptuar dënim me gjobë. Parashtruesit e kërkesës Kadri Emini dhe Flamur Emini janë liruar nga akuza sepse nuk është provuar se kanë kryer vepër penale.
14. Në një datë të paspecifikuar R. V. dhe L. V. në njëren anë, si dhe parashtruesi i kërkesës Skender Emini në anën tjeter, parashtruan ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale, konstatim të gabuar e jo të plotë të gjendjes faktike, duke kërkuar që të njëjtit të liron nga akuza. Parashtruesit e kërkesës Kadri Emini dhe Flamur Emini parashtruan ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të vendimit mbi sanksionin penal, duke kërkuar që R. V. dhe L. V., t'u shqiptohet dënim më i rëndë.
15. Më 16 mars 2015, Gjykata e Apelit e Kosovës (Aktgjykimi PA1. nr. 175/2015) refuzon ankesat e parashtruesve të kërkesës si dhe të R. V. dhe L. V., si të pabazuara si dhe vërteton Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, P. nr. 1833/2013, të 22 gushtit 2014. Më tutje, në arsyetim theksohet “*pretendimet ankimore të [...] përkitazi me shkeljet esenciale nuk qëndrojnë ngase aktgjykimi i ankimuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale [...] Dispositivi i aktgjykimit të ankimuar është i qartë, nuk përmban kundërthënie qoftë me vetveten ose me arsyetimin e tij [...]*”.
16. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesit e kërkesës parashtruan kërkesë për mbrojtje të ligshmërisë në Gjykatën Supreme ndaj Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, PA1. nr. 175/2015, të 16 marsit 2015.
17. Më 26 janar 2016, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pml. nr. 8/2016) refuzon si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligshmërisë. Më tutje, në Aktgjykim, shtohet “*kjo Gjykatë mbështet në tërsi qëndrimin juridik të dy gjykatave se në veprimet e të dënuarit qëndrojnë të gjitha elementet subjektive dhe objektive të veprës penale [...]. Në rastin konkret kërkesë për mbrojtjen e ligshmërisë kanë paraqitur të dëmtuarit, pra personat të cilët sipas dispozitës së lartcekur nuk e gjëzojnë këtë të drejtë*”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

18. Parashtruesit pretendojnë se me vendimin e kontestuar atyre u janë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, duke mos e saktësuar se cila dispozitë kushtetuese mund të jetë shkelur.
19. Parashtruesit e kërkesës në thelb pretendojnë “*Ne mendojmë se këtu ka shkelje ligjore se personat që e kanë kryer veprën penale janë dënuar me dënim për*

lëndime të lehta trupore". Sipas parashtruesve, personat që kanë kryer vepër penale duhej të jenë dënuar me dënim më të lartë.

20. Parashtruesit gjithashtu pretendojnë se si rezultat i një mosmarrëveshjes me familjen me të cilën janë në konflikt, e njëjtë ia kufizon lirinë e lëvizjes parashtruesve të kërkesës duke ua pamundësuar punimin e tokës. Këto pretendime parashtruesit nuk i ndërlidhin me vendimin e kontestuar.

Pranueshmëria e kërkesës

21. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
22. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113, paragrafëve 1 dhe 7, [Juridiksiioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

"1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".

23. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit [Saktësimi i kërkesës], i cili parasheh:

"Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojoj".

24. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (a) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

"(1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

(...)

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

(...)

(a) Kërkesa nuk arsyetohet prima facie, ose.

(...)".

25. Në këtë rast, Gjykata vlerëson se parashtruesit e kërkesës janë palë të autorizuara, i kanë shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion dhe e kanë dorëzuar kërkesën brenda afatit të paraparë kohor. Megjithatë, Gjykata, më tej, duhet të vlerësojë nëse janë përbushur kërkesat e përcaktuara në nenin 48 të Ligjit dhe të parapara në rregullin 36 të Rregullores së punës.
26. Gjykata rikujton se parashtruesit e kërkesës nuk tregojnë se cilat të drejta dhe liri pretendojnë se u janë shkelur. Përveç kësaj, ata nuk tregojnë as cili nen (nenet) i Kushtetutës është shkelur.
27. Gjykata vëren se parashtruesit në kërkesën e tyre, në thelb të kërkesës së tyre nuk janë të kënaqur me vërtetimin e gjendjes faktike nga gjykatat e rregullta, duke pretenduar “*Ne mendojmë se këtu ka shkelje ligjore se personat që e kanë kryer veprën penale janë dënuar me dënim për lëndime të lehta trupore [...]*”.
28. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se të gjitha bazat e parashtruara nga parashtruesit e kërkesës para gjykatave të rregullta, gjykatat e rregullta u përgjigjën dhe i arsyetuan pretendimet e palëve. Në të vërtetë, Gjykata e Apelit kishte trajtuar në mënyrë të gjerë dhe gjithëpërfshirëse pretendimet e parashtruesve.
29. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, e cila konkludoi se Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit ishte i qartë dhe i kuptueshëm, dhe se ai përbante arsyet e mjaftueshme dhe fakte vendimtare për nxjerrjen e një vendimi të ligjshëm. Në Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, ndër të tjera, theksohet “... me vërtetimin e drejtë të gjendejs faktike të akuzuarit L. V., R. V. dhe Skender Emini i ka shpallur fajtor për këtë vepër dhe iu ka shqiptuar dënimin me gjobë [...]. Dënim i që i është shqiptuar të akuzuarve nga ana e gjykatës së shkallës së parë është në përpjestim me intensitetin e rrezikshmërisë shoqërore të veprës penale dhe në shkallën e përgjegjësisë penale të akuzuarve si ekzekutor [...].”
30. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk e kanë mbështetur me prova e as nuk e kanë arsyetuar pretendimin e tyre në baza kushtetuese për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë, sepse faktet e paraqitura nga ta nuk tregojnë që gjykatat e rregullta ua kanë mohuar atyre të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
31. Ndërsa sa i përket pretendimeve të tjera të parashtruesve të kërkesës, Gjykata nuk lëshohet në arsyetim të këtyre pretendimeve sepse konsideron se parashtruesi nuk i ndërlidh këto pretendime me vendimet e kontestuara dhe, për më tepër, këto janë relacione në mes të palëve të treta, prandaj parashtruesit me faktet e paraqitura në kërkesë nuk kanë arritur të ndërtojnë asnje pretendim kushtetues.
32. Gjykata vëren se parashtruesit nuk kanë arritur të dëshmojnë, se procedurat gjyqësore, të shikuara në tërësinë e tyre, ishin të padrejta apo arbitrale në mënyrë që Gjykata të shqyrtojë ndonjë shkelje kushtetuese.

33. Gjykata rikujton, që fakti se parashtruesit e kërkesës nuk pajtohen me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të Kushtetutës (shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
34. Në këtë mënyrë, Gjykata konsideron se kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës, nuk janë plotësuar.
35. Prandaj, kërkesa në baza kushtetuese është qartazi e pabazuar në pajtim me rregullin 36 (1) d) dhe (2) a) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (a) të Rregullores së punës, më 8 maj 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

